

FOTO: 4FOTO

UBYTOVÁNÍ

● V Trogiru je nespočet hotelů a penzionů, možnosti ubytování si můžete najít a ihned zamluvit na www.trogir-online.com/eng/accommodation.asp

● Uvádíme příklady penzionů, kde přijímají hosty i na jedinou noc:

Apartmány Mravak, dvou- a čtyřlůžkové pokoje, cena v červnu je od 25 eur za dvoulůžkový pokoj. Coric, Tina Ujevic 33, Trogir, tel.: +385 (0) 98 167 6794, 21 88 11 35, e-mail: mravak@vip.hr

Penzión Marija's rooms: Pokoje s kuchyňkou i bez, cena začíná od 30 eur (květen, červen) za pokoj Milan Matic, Muline, Trogir, tel.: +385 (0) 98 18 39 085, e-mail: milan.matic@inet.hr

Apartments Jelena, ostrov Čiovo, pokoje s televizí, kuchyňkou, koupelnou a terasou. V červnu se platí za apartmán 40 eur. Rodina Lazendic, Kralja Tomislava 44A, Trogir, tel.: +385 (0) 21 806 752, 98 189 7710, e-mail: lazendic@vip.hr

● Rozhodnete-li se pro penziony v některé z okolních vesnic kolem Trogiru, zaplatíte zhruba o 10 až 20 eur za pokoj méně.

→ Není se co divit, že ve Splitu takto pomlouvali. V minulosti spolu obě města vzdálená zhruba 20 kilometrů soupeřila. Kupci se v okolních osadách předháněli, kdo více prodá a města bojovala o přízeň námořních kapitánů. Chtěla, aby lodě přistávaly právě v jejich marinách a poplatky a clo posádky odváděly právě do jejich truhel. Pravda, Split měl do startu soubojů tak trochu náskok. Už od roku 295, kdy se v někdejší řecké osadě jménem Aspálathos rozhodl císař Dioklecian postavít velkolepou rezidenci, bylo město bráno jako centrum Dalmácie. Trogir, ale třeba i nedaleká Salona zůstávaly tak trochu ve stínu.

Věčné soupeření

A Trogirští a Splitští spolu soupeří dodnes. Už to ale dávno není souboj o výstavnost domů či o větší prodej zboží, ale běžný konkurenční boj o turisty. Obě města mají co nabídnout a obě města mají i mnoho společného. Obě žijí z návštěvníků obdivujících architektonické krásy. V Trogiru je dokonce turistický průmysl tím hlavním, co do města přináší zisky. V hotelech, penzionech a kempch je tu dvacet tisíc lůžek. Trogir, stejně jako

Split, se může pyšnit malebným centrem. Trogir i Split mají podobnou historii, podobně se rozvíjely díky přítomnosti Římanů i Benátčanů. Trogir stejně jako Split jsou na seznamu kulturního dědictví UNESCO.

Tak jako byl Trogir ve stínu Splitu, zůstává dodnes také skryt stranou od hlavní silnice, která se táhne přes celé pobřeží a spojuje severně položenou Rijeku, Split a jižní Dubrovnik a pokračuje dále až do Černé Hory. Centrum starobylého Trogiru je na malém ostrůvku, který s pevninou na straně jedné a s dalším ostrovem jménem Čiovo na straně druhé spojují mosty. Aby se návštěvník do města dostal, musí od středomořské magistrály sjet přímo k moři. Vyjede v trogirské obchodní čtvrti Travarica. Za sadem, a jak místní říkají za Fošou (severním ramenem Trogirského kanálu), se k nebi tyčí staré hradby. Stačí projít tržištěm a cesta do jednoho z nejkrásnějších měst Jadrana je otevřena.

Benátský rozkvět

Od třetího století před naším letopočtem stávala na ostrůvku, kde je dnes centrum Trogiru, dórská osada Traguri-

on. Později bylo jadranské pobřeží oblastí římských zájmů. V devátém století připadlo město chorvatským králům. Dobou rozkvětu se pak dá nazvat éra, kdy tu od roku 1420 tři sta let vládli Benátčané. Město sice získali přes odpor místních, ale i oni pak po celá desetiletí čelili útokům, ohrožovali je Turci. Právě za vlády Benátčanů byly vybudovány podél celého ostrova mohutné hradby, jejichž velká část se dochovala dodnes.

Stavba trvala včetně různých úprav a vylepšování téměř dvě stě let. Až deset metrů vysoké a přes metr silné stěny navazovaly i na dvě pevnosti. Na jihozápadní straně starého Trogiru byla vybudována pevnost Kamerlenga, na severozápadní pevnost sv. Marka. Obě se dodnes dochovaly v téměř neporušeném stavu a jsou zajímavým dokladem středomořské pevnostní architektury. Několik obdob pevnosti kulaté bašty sv. Marka lze spatřit i v hradebním systému jihochorvatského Dubrovníku.

Moc se nezměnilo

Hradby jsou dnes na západní a východní straně zbořené, Trogir se v době, kdy už nebyly potřeba, rozrůstal. Západní části se říká Pasike a věřte nevěřte, v místech, kde dnes stojí fotbalové hřiště a činzáky, které jsou poměrně citlivě skloubené s typickými jedno- a dvoupatrovými středomořskými domky, bývala zemědělská základna města. Jinak by možná měli Benátčané radost, samotné centrum se od pádu jejich vlády moc nezměnilo.

